

[Brorsen.]

ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle faa Linier:

„Den almindelige Valgret vil straks helt præge de 54 folkevalgte Landstingsmedlemmer, og derigennem vil i Løbet af faa Aar den almindelige Valgret ogsaa erobre de 18 tingvalgte. Det er kun et Spørgsmaal om kort Aaremaal, som intet betyder i et Folks Liv.“

Denne Udtalelse harmonerer meget daarligt med de Udtalelser, der fremsættes nu af Statsministeren.

Den højtærede Statsminister udtalte, at Venstre og de Konservative, da de havde Flertallet, paa flere Omraader begik Overgreb over for Mindretallet. Det vil jeg benægte. Jeg kender i alt Fald ikke noget til saadanne Overgreb. I den Tid, Venstre havde Magten, gennemførte vi en Sociallovgivning her i Landet, som vel er ret enestaaende. (*Statsministeren* [Stauning]: Nedsnkæringen). Ja, vi skulde have Balance, og der kommer ogsaa en Tid, Hr. Statsminister, hvor der skal ryddes op, naar den nuværende Regering gaar af. Den Regering, der kommer bagefter, faar ogsaa noget at bestille, saadan som Regeringen i 1920 og for Resten ogsaa den anden Venstregering. (*Alsing Andersen*: Kontinuiteten!). Kontinuiteten er saamænd ikke brudt i de Aar, da vi har haft Venstregeringer, aldeles ikke.

Jeg havde Indtrykket af, at den højtærede Statsminister var lidt ilde tilpas ved, at jeg havde omtalt Forholdene i Tyskland. Jeg synes, det var fuldstændig paa sin Plads, idet det netop var den højtærede Statsministers Kollega, Undervisningsminister Borgbjerg, der som Socialdemokratiets Ordfører i 1920 holdt en meget lang Tale, hvori han næsten udelukkende beskæftigede sig med Tysklands Forfatningsforhold og den ene Gang efter den anden talte om den frisisdede Grundlov, de havde faaet i Tyskland ved Weimarforfatningen af 1919 — en Grundlov af et lignende Indhold maatte vi naturligvis ogsaa have her i Danmark! —, og hvori han videre udtalte, at det var den tyske Arbejders Helligdom, og vi var nogle Sinkere, hvis vi ikke gennemførte noget lignende i Danmark.

Det har dog sin Betydning, naar saadanne Udtalelser er fremsat i 1920, at minde om, hvorledes det er gaaet i Tyskland med de tyske Arbejdere, det tyske Socialdemokrati. Hvor er den tyske Forfatning henne? Den er helt fejlet ned, og

de tyske Arbejdere og det tyske Socialdemokrati har ingen Rettigheder i Øjeblikket. Derfor synes jeg, at disse svulstige og svulmende Udtalelser, vi altid hører fra den Side, engang maa høre op. Det kunde være rart, om netop Undervisningsministeren kom her op paa Talerstolen og sagde noget om de Udtalelser, han fremsatte i 1920, om vi kunde se ham i en lidt mere ydmyg Form end den, vi kender fra en Del Aar tilbage. Han kommer naturligvis ikke, det er jeg klar over.

Som jeg allerede har sagt, ved hverken Statsministeren eller jeg eller nogen anden, hvorledes Udviklingen vil forgaa i Fremtiden; om vi beholder det nuværende Flertal, kan ingen sige noget om. Statsministeren er naturligvis tilsyneladende sikker paa, at en Ændring i Forholdet ikke vil ske, de nuværende Regeringspartier vil ogsaa efter næste Valg have Flertal. Ja, jeg synes nu oprigtigt talt, Hr. Statsminister, at Amsraadsvalget ikke er gaaet saa straalende for de to Regeringspartier. Jeg erindrere en Tale, der blev holdt for faa Dage siden af Statsministeren som Optakt til Amsraadsvalget, hvor han stærkt opfordrer sine Partifæller til nu at erobre Amsraadene. Det er nu ikke sket; saa vidt jeg kan se, er det vist kun sket i ganske enkelte Tilfælde. (*Statsministeren*: Vi er tilfredse). Naa, er De det; ja, vi er saamænd heller ikke utilfredse; saa er vi alle tilfredse, og vi tager i alt Fald Amsraadsvalget som et Tegn paa, at Venstre absolut ikke er i Tilbagegang, men tværtimod nu paa ny er inde i en Opgangslinie. Derfor maa den højtærede Statsminister ikke tro, at vi lader os skræmme, fordi han kommer med ret pralende Udtalelser om, at det Flertal, som han staar i Spidsen for, naturligvis ogsaa vil kunne opretholdes i Tiden, der kommer. Lad os nu se i 1936.

Christmas Møller: Det var ganske interessant at høre, at saavel den højtærede Statsminister som Partiet Venstres Ordfører var tilfreds med Amsraadsvalget. Det er lige saa godt, at jeg melder mig med det samme i det Kompagni. Men saa mangler vi kun een, og det var egentlig ganske fornujeligt, om Statsministerens Indenrigsminister ogsaa vilde udtale sig om Spørgsmaalet, baade lokalt og mere for Landet i sin Helhed.

Den højtærede Statsminister, som ved ikke faa Lejligheder har talt om, at jeg og Det konservative Folkeparti, særlig jeg, skulde have optraadt som Spaamand, op-